

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 117/2023
21.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 288/21 од 25.08.2022. године и Вишег суда у Пироту Кж1 89/22 од 29.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 288/21 од 25.08.2022. године и Вишег суда у Пироту Кж1 89/22 од 29.11.2022. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 288/21 од 25.08.2022. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године, од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је осуђен и на споредну новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од десет једнаких месечних рата, почев од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени у наведеном року не плати изречену казну, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета кривичног дела и то: пиштоља марке „...“, модел „...“ калибра 9 мм, Р.А.К. фабричког броја ... Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и паушала како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 89/22 од 29.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Ђорђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да су полицијски службеници критичном приликом започели радњу претресања стана, без наредбе суда, након чега су на незаконит начин сачинили потврду о привремено одузетим предметима, при чему сведока, ББ, нису поучили о њеним правима, односно да има статус привилегованог сведока, у складу са одредбом члана 94. ЗКП. Бранилац у захтеву, даље, наводи, да је на основу исказа сведока – полицијских службеника, утврђено да су они критичном приликом дана 20.12.2020. године обавили разговор са сведоком ББ, супругом окривљеног, која им је рекла „да хоће да преда пиштољ“, због чега се, према ставу одбране, на исказима полицијских службеника, који су се изјашњавали на околности обављеног разговора са овим сведоком, који није био поучен о свом статусу, пресуда није могла заснивати.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима у суштини истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима – потврди о привремено одузетим предметима и исказима полицијских службеника, и на тај начин указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица полиције поступајући по пријави грађана, у стану окривљеног АА обавили разговор са сведоком ББ, супругом окривљеног, која им је рекла да: „хоће да преда предметни пиштољ“, што је и учинила, да је потом, сачињена потврда о привремено одузетим предметима од именованог сведока као и да нико од полицијских службеника није вршио претресање стана окривљеног.

Сходно изнетом, у конкретном случају није ни обављено претресање стана окривљеног, како то погрешно закључује бранилац, већ су полицијски службеници законито предузимали радње у складу са одредбама члана 286. став 1. и 2. ЗКП, на основу којих су овлашћени да у циљу откривања кривичних дела и њихових

учинилаца, без наредбе суда, предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ.

Сходно изнетом, потврда о привремено одузетим предметима не представља незаконит доказ, с обзиром на то да је издата од стране Полицијске управе Пирот, као надлежног органа и да је овлашћено службено лице полиције поступајући на основу члана 147. приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, од сведока ББ привремено одузело предметни пиштољ. Наведена потврда сачињена је у складу са одредбом члана 150. ЗКП, и потписана од стране сведока ББ и овлашћеног службеног лица полиције без оспоравања њене садржине и изношења примедби.

Када су у питању искази сведока, полицијских службеника МУП-а, ВВ, ГГ и ДД, дати на записницима о главном претресу од 15.03.2022. године и 20.04.2022. године, полицијски службеници су се изјашњавали о разлогу доласка на лице места и службеним радњама, које су у конкретном случају предузели, а у вези са предајом предметног пиштоља од стране сведока ББ и његовог привременог одузимања уз потврду. Имајући у виду наведено, односно чињеницу да су се полицијски службеници, саслушани у својству сведока, изјашњавали само о службеним радњама, које су били овлашћени да предузму, а не о садржини разговора са сведоком, то, по оцени овога суда, искази наведених сведока нису незаконити докази.

При томе, овлашћена службена лица полиције нису била дужна да приликом предузимања конкретних службених радњи, упозоре сведока ББ, у смислу члана 94. ЗКП (ослобођење од дужности сведочења), како то бранилац неосновано истиче, будући да је она у том тренутку имала својство грађанина и није давала било какав исказ, а да орган поступка има обавезу да упозори сведока, у смислу наведене законске одредбе, само у ситуацији када предузима радњу испитивања, која у конкретном случају није спроведена.

С обзиром на изнето, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног као разлог подношења истог означава повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже образложење у чему се та повреда састоји.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу који се односи на наведену повреду закона, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, што у случају подношења захтева због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева не само опредељење повреде због које се захтев подноси, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Врховни касациони суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.